ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2006

Vyhlásené: 08.06.2006 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

375

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 17. októbra 2003 bol v Paríži podpísaný Dohovor na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva.

Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 2150 z 15. marca 2006 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 20. marca 2006. Ratifikačná listina bola uložená 24. marca 2006 u generálneho riaditeľa UNESCO, depozitára dohovoru.

Dohovor nadobudne platnosť 24. júna 2006 v súlade s článkom 34.

K oznámeniu č. 375
2006 Z. z.

DOHOVOR NA OCHRANU NEHMOTNÉHO KULTÚRNEHO DEDIČSTVA

Paríž 17. októbra 2003

Generálna konferencia Organizácie Spojených národov pre vzdelávanie, vedu a kultúru (ďalej len „UNESCO“), ktorá sa zišla v Paríži 29. septembra až 17. októbra 2003 na svojom 32. zasadnutí,

odvolávajúc sa na existujúce medzinárodné dokumenty o ľudských právach, najmä na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv z roku 1948, Medzinárodný pakt o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach z roku 1966 a Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach z roku 1966,

berúc do úvahy význam nehmotného kultúrneho dedičstva ako hnacej sily kultúrnej rozmanitosti a záruky udržateľného rozvoja, ako je to zdôraznené v Odporúčaní UNESCO o ochrane tradičnej kultúry a folklóru z roku 1989, vo Všeobecnej deklarácii UNESCO o kultúrnej rozmanitosti z roku 2001 a v Istanbulskej deklarácii z roku 2002 prijatej na zasadaní Tretieho okrúhleho stola ministrov kultúry,

berúc do úvahy hlboko zakorenenú vzájomnú podmienenosť medzi nehmotným kultúrnym dedičstvom a hmotným kultúrnym a prírodným dedičstvom,

uznávajúc, že procesy globalizácie a sociálnej transformácie spoločne s podmienkami, ktoré vytvárajú na obnovený dialóg medzi spoločenstvami, tiež vyvolávajú, podobne ako fenomén neznášanlivosti, vážnu hrozbu úpadku, zániku a ničenia nehmotného kultúrneho dedičstva, a to predovšetkým pre nedostatok prostriedkov na ochranu takéhoto dedičstva,

uvedomujúc si všeobecnú vôľu a spoločný záujem ochraňovať nehmotné kultúrne dedičstvo ľudstva,

uznávajúc, že spoločenstvá, a to najmä pôvodné spoločenstvá, skupiny a v niektorých prípadoch jednotlivci zohrávajú dôležitú úlohu pri tvorbe, ochrane, zachovávaní a znovuvytváraní nehmotného kultúrneho dedičstva, a tak pomáhajú obohacovať kultúrnu rozmanitosť a ľudskú tvorivosť,

poukazujúc na ďalekosiahly vplyv činnosti UNESCO pri utváraní normatívnych nástrojov na ochranu kultúrneho dedičstva, najmä Dohovoru o ochrane svetového kultúrneho a prírodného dedičstva z roku 1972,

ďalej poukazujúc na to, že doteraz neexistuje žiadny záväzný multilaterálny nástroj na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva,

uvedomujúc si, že je potrebné účinne doplniť existujúce medzinárodné dohody, odporúčania a rezolúcie týkajúce sa kultúrneho a prírodného dedičstva o nové ustanovenia týkajúce sa nehmotného kultúrneho dedičstva,

uvedomujúc si potrebu zvýšiť informovanosť, najmä mladších generácií, o význame nehmotného kultúrneho dedičstva a o jeho ochrane,

uvedomujúc si, že medzinárodné spoločenstvo by malo spoločne so zmluvnými štátmi tohto dohovoru prispievať k ochrane takéhoto dedičstva v duchu spolupráce a vzájomnej pomoci,

pripomínajúc programy UNESCO súvisiace s nehmotným kultúrnym dedičstvom, a to najmä Vyhlásenie majstrovských diel ústneho a nehmotného dedičstva ľudstva,

uvedomujúc si neoceniteľnú úlohu nehmotného kultúrneho dedičstva ako faktora zbližovania ľudí a zabezpečenia výmeny a porozumenia medzi nimi,

prijíma 17. októbra 2003 tento dohovor.

I. Všeobecné ustanovenia

Článok 1
Ciele dohovoru

Ciele tohto dohovoru sú:

a) ochraňovať nehmotné kultúrne dedičstvo;

b) zabezpečiť úctu k nehmotnému kultúrnemu dedičstvu príslušných spoločenstiev, skupín a jednotlivcov;

c) zvyšovať na miestnej, národnej a medzinárodnej úrovni informovanosť o význame nehmotného kultúrneho dedičstva a o zabezpečení jeho vzájomného uznania;

d) umožniť medzinárodnú spoluprácu a pomoc.

Článok 2
Použitie pojmov

Na účely tohto dohovoru:

1. Nehmotné kultúrne dedičstvo znamená postupy, stvárnenia, prejavy, poznatky, schopnosti, ako aj nástroje, predmety, artefakty a s nimi spojené kultúrne miesta, ktoré spoločenstvá, skupiny a v niektorých prípadoch jednotlivci pokladajú za súčasť svojho kultúrneho dedičstva. Toto nehmotné kultúrne dedičstvo si spoločenstvá a skupiny odovzdávajú z generácie na generáciu a sústavne ho znova vytvárajú ako reakciu na okolité prostredie, interakciu s prírodou a svojou históriou, pričom im poskytuje pocit identity a kontinuity, podporujúc tak úctu ku kultúrnej rozmanitosti a ľudskej tvorivosti. Na účely tohto dohovoru sa berie do úvahy výlučne také nehmotné kultúrne dedičstvo, ktoré je zlučiteľné s existujúcimi medzinárodnými nástrojmi upravujúcimi ľudské práva, s požiadavkami vzájomnej úcty medzi spoločenstvami, skupinami a jednotlivcami, ako aj trvalo udržateľného rozvoja.
2. Nehmotné kultúrne dedičstvo podľa definície uvedenej v odseku 1 sa prejavuje okrem iného v týchto oblastiach:
   a) ústne tradície a prejavy vrátane jazyka ako prostriedku nehmotného kultúrneho dedičstva;
   b) interpretačné umenie;
   c) spoločenské zvyky, rituály a slávnostné udalosti;
   d) poznatky a obyčaje súvisiace s prírodou a vesmírom;
   e) tradičné remeselníctvo.
3. Ochrana znamená opatrenia zamerané na zabezpečenie životnosti nehmotného kultúrneho dedičstva vrátane klasifikácie, dokumentácie, výskumu, záchrany, ochrany, propagácie, zveľaďovania, odovzdávania, a to najmä formou oficiálneho a neoficiálneho vzdelávania, ako aj revitalizácie rozličných aspektov takéhoto dedičstva.
4. Zmluvné štáty sú štáty, ktoré sú viazané týmto dohovorom a medzi ktorými platí tento dohovor.
5. Tento dohovor sa vzťahuje mutatis mutandis na územia uvedené v článku 33, ktoré sa stanú zmluvnými stranami tohto dohovoru v súlade s podmienkami stanovenými v uvedenom článku. V takom prípade sa výraz zmluvné štáty vzťahuje aj na tieto územia.

Článok 3

Súvislosť s inými medzinárodnými nástrojmi

Nič v tomto dohovore sa nesmie interpretovať tak, že

a) sa mení stav alebo znižuje úroveň ochrany svetového dedičstva podľa Dohovoru o ochrane svetového kultúrneho a prírodného dedičstva z roku 1972, s ktorým prvok nehmotného kultúrneho dedičstva priamo súvisí, alebo že

b) sa ovplyvňujú práva a povinnosti zmluvných štátov vyplývajúce z akéhokoľvek medzinárodného nástroja, ktorého sú zmluvnými stranami a ktorý sa týka práv duševného vlastníctva alebo využívania biologických a ekologických zdrojov.

II. Orgány dohovoru

Článok 4

Valné zhromaždenie zmluvných štátov

1. Týmto sa ustanovuje valné zhromaždenie zmluvných štátov (ďalej len „valné zhromaždenie“). Valné zhromaždenie je najvyšším orgánom tohto dohovoru.
2. Valné zhromaždenie sa schádza každé dva roky na riadnom zasadnutí. Môže sa zísť na mimoriadnom zasadnutí, a to na základe vlastného rozhodnutia alebo na žiadosť buď Medzivládneho výboru na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva, alebo najmenej jednej tretiny zmluvných štátov.
3. Valné zhromaždenie prijíma svoj vlastný rokovací poriadok.

Článok 5

Medzivládny výbor na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva

1. Týmto sa v rámci UNESCO ustanovuje Medzivládny výbor na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva (ďalej len „výbor“). Výbor je zložený zo zástupcov 18 zmluvných štátov, ktorých zvolia zmluvné štáty zúčastnené na valnom zhromaždení hneď, ako tento dohovor nadobudne platnosť v súlade s článkom 34.
2. Počet členských štátov výboru sa zvýši na 24, ak počet zmluvných štátov dosiahne 50.

Článok 6

Voľby a funkčné obdobie štátov, ktoré sú členmi výboru

1. Voľby štátov do výboru sa riadia zásadami spravodlivého geografického zastúpenia a rotácie.
2. Štáty sa do výboru volia na obdobie štyroch rokov zmluvnými štátmi dohovoru, ktoré sa zúčastnia na valnom zhromaždení.
3. Funkčné obdobie polovice štátov zvolených do výboru v prvých voľbách je však obmedzené na dva roky. Výber týchto štátov sa uskutoční na prvých voľbách žrebovaním.
4. Každé dva roky valné zhromaždenie vymení vo výbore polovicu štátov.
5. Valné zhromaždenie zároveň zvolí do výboru taký počet štátov, aký je potrebný na zaplnenie uvoľnených miest.
6. Ten istý štát nemôže byť zvolený do výboru na dve po sebe nasledujúce obdobia.
7. Členské štáty výboru vyberú za svojich zástupcov osoby, ktoré sú kvalifikované v rozličných oblastiach nehmotného kultúrneho dedičstva.

Článok 7

Pôsobnosť výboru

Za predpokladu, že nie sú dotknuté iné právomoci, ktoré výboru poskytuje tento dohovor, pôsobnosť výboru spočíva

a) v presadzovaní cieľov dohovoru a podporovaní a monitorovaní jeho implementácie;

b) v poskytovaní poradenstva o osvedčených postupoch a v odporúčaní opatrení na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva;

c) v príprave návrhu plánu na využitie prostriedkov z fondu v súlade s článkom 2, ktorý sa predkladá na schválenie valnému zhromaždeniu;

d) v hľadaní spôsobov zvyšovania prostriedkov vo fonde a v prijímaní nevyhnutných opatrení v tejto súvislosti v súlade s článkom 25;

e) v príprave vykonávacích predpisov upravujúcich implementáciu tohto dohovoru, ktoré sa predkladajú na schválenie valnému zhromaždeniu;

f) v posudzovaní správ predkladaných zmluvnými štátmi v súlade s článkom 29 a vo vypracúvaní ich súhrnov pre valné zhromaždenie;

g) v posudzovaní žiadostí predložených zmluvnými štátmi a v rozhodovaní o nich v súlade s objektívnymi výberovými kritériami, ktoré stanoví výbor a schváli ich valné zhromaždenie a podľa ktorých sa bude riadiť

   i) zapisovanie do zoznamov a návrhy uvedené v článkoch 16, 17 a 18;

   ii) poskytovanie medzinárodnej pomoci v súlade s článkom 22.

Článok 8

Pracovné metódy výboru

1. Výbor je zodpovedný valnému zhromaždeniu, ktoré informuje o všetkých svojich aktivitách a rozhodnutiach.
2. Výbor prijíma svoj vlastný rokovací poriadok dvojtretinovou väčšinou hlasov svojich členov.
3. Výbor môže na prechodné obdobie zakladať akékoľvek ad hoc poradné orgány, ktoré pokladá za potrebné na plnenie svojej úlohy.
4. Výbor môže prizývať na svoje zasadnutia akékoľvek verejné alebo súkromné organizácie, ako aj súkromné osoby s preukázateľnými kompetenciami v rozličných oblastiach nehmotného kultúrneho dedičstva, aby sa s nimi poradil o určitých záležitostiach.

Článok 9

Akreditácia poradných organizácií

1. Výbor navrhuje valnému zhromaždeniu akreditáciu mimovládnych organizácií s preukázateľnými kompetenciami v oblasti nehmotného kultúrneho dedičstva, ktoré budú pôsobiť ako poradné orgány výboru.
2. Výbor navrhuje valnému zhromaždeniu aj kritériá a spôsoby takejto akreditácie.

Článok 10

Sekretariát

1. Výboru pomáha sekretariát UNESCO.
2. Sekretariát pripravuje dokumentáciu pre valné zhromaždenie a výbor, ako aj návrhy programov ich zasadnutí a zabezpečuje realizáciu ich rozhodnutí.

III. Ochrana nehmotného kultúrneho dedičstva na národnej úrovni

Článok 11

Úloha zmluvných štátov

Každý zmluvný štát

a) prijíma opatrenia potrebné na zabezpečenie ochrany nehmotného kultúrneho dedičstva na svojom území;

b) v rámci ochranných opatrení uvedených v článku 2 ods. 3 vymedzuje a určuje rozličné prvky nehmotného kultúrneho dedičstva existujúce na jeho území, a to za účasti jednotlivých spoločenstiev, skupín a príslušných mimovládnych organizácií.

Článok 12

Súpisy

1. S cieľom zabezpečiť identifikáciu pre potreby ochrany každý zmluvný štát zostaví jeden alebo viacero súpisov nehmotného kultúrneho dedičstva existujúceho na jeho území tak, aby to vyhovovalo jeho vlastným potrebám. Tieto súpisy sa pravidelne aktualizujú.
2. Každý zmluvný štát pri periodickom predkladaní svojej správy výboru poskytne v súlade s článkom 29 aj príslušné informácie o takýchto súpisoch.

Článok 13

Ďalšie opatrenia na zabezpečenie ochrany

V záujme ochrany, vývinu a podpory nehmotného kultúrneho dedičstva existujúceho na území zmluvného štátu sa každý takýto štát usiluje

a) prijať rámcovú stratégiu zameranú na podporu funkcie nehmotného kultúrneho dedičstva v spoločnosti a na integráciu ochrany takéhoto dedičstva do programových plánov;

b) určiť alebo založiť jeden alebo viacero kompetentných orgánov, ktorých úlohou je ochrana nehmotného kultúrneho dedičstva existujúceho na jeho území;

c) podporovať vedecké, technické a umelecké práce, ako aj metodiky výskumu zamerané na účinnú ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva, a to najmä ohrozeného nehmotného kultúrneho dedičstva;

d) prijať vhodné zákonné, technické, administratívne a finančné opatrenia zamerané

   i) na podporu vzniku alebo na posilnenie inštitúcií zabezpečujúcich vzdelávanie v oblasti starostlivosti o nehmotné kultúrne dedičstvo a propagovanie tohto dedičstva prostredníctvom podujatí a priestorov určených na jeho prezentáciu a vyjadrenie;

   ii) na umožnenie prístupu k nehmotnému kultúrnemu dedičstvu pri súčasnom rešpektovaní zvykov a obyčají, ktorými sa riadi prístup ku konkrétnym aspektom tohto dedičstva;

   iii) na založenie inštitúcií dokumentujúcich nehmotné kultúrne dedičstvo a uľahčenie prístupu k nim.

Článok 14

Vzdelávanie, zvyšovanie informovanosti a budovanie kapacít

Každý zmluvný štát sa všetkými vhodnými prostriedkami usiluje

a) zabezpečiť uznanie nehmotného kultúrneho dedičstva v spoločnosti, úctu k nemu a jeho zveľaďovanie, a to najmä prostredníctvom

   i) programov v oblasti vzdelávania, zvyšovania povedomia a informovanosti širokej verejnosti, predovšetkým mladých ľudí;

   ii) zvláštnych vzdelávacích a výchovných programov v rámci zainteresovaných spoločenstiev a skupín;

   iii) budovania kapacít zameraných na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva, a to najmä na starostlivosť o toto dedičstvo a jeho vedecký výskum;

   iv) neformálnych prostriedkov odovzdávania poznatkov;

b) zabezpečiť informovanosť verejnosti o nebezpečenstvách, ktoré ohrozujú takéto dedičstvo, ako aj o opatreniach vykonávaných na základe tohto dohovoru;

c) podporovať vzdelávanie zamerané na ochranu prírodných priestranstiev a pamätných miest, ktorých existencia je nevyhnutná na vyjadrovanie nehmotného kultúrneho dedičstva.

Článok 15

Účasť spoločenstiev, skupín a jednotlivcov

Každý zmluvný štát sa v rámci svojej činnosti zameranej na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva usiluje zabezpečiť čo najširšiu účasť spoločenstiev, skupín a v niektorých prípadoch aj

jednotlivcov, ktorí tvoria, uchovávajú a odovzdávajú takéto dedičstvo, a aktívne ich zapojiť do starostlivosti oň.

IV. Ochrana nehmotného kultúrneho dedičstva na medzinárodnej úrovni

Článok 16

Reprezentatívny zoznam nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva

1. V záujme zabezpečenia lepšieho zviditeľnenia nehmotného kultúrneho dedičstva a informovanosti o jeho význame, ako aj v záujme podnietenia dialógu, ktorý zohľadňuje kultúrnu rozmanitosť, výbor na základe návrhu zainteresovaných zmluvných štátov založí, bude aktualizovať a publikovať Reprezentatívny zoznam nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva.
2. Výbor navrhne a valné zhromaždenie schváli kritériá založenia, aktualizácie a publikácie tohto reprezentatívneho zoznamu.

Článok 17

Zoznam nehmotného kultúrneho dedičstva, ktoré si vyžaduje naliehavú ochranu

1. S cieľom prijať primerané ochranné opatrenia výbor založí, bude aktualizovať a publikovať Zoznam nehmotného kultúrneho dedičstva, ktoré si vyžaduje naliehavú ochranu, a na základe žiadosti zainteresovaného zmluvného štátu zapíše takéto dedičstvo do zoznamu.
2. Výbor navrhne a predloží valnému zhromaždeniu na schválenie kritériá založenia, aktualizácie a publikácie tohto zoznamu.
3. V prípadoch mimoriadnej naliehavosti, ktorej objektívne kritériá schváli valné zhromaždenie na základe návrhu výboru, môže výbor po konzultácii s dotknutým zmluvným štátom zapísať príslušnú položku dedičstva do zoznamu uvedeného v odseku 1.

Článok 18

Programy, projekty a aktivity zamerané na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva

1. Na základe návrhov predložených zmluvnými štátmi a v súlade s kritériami, ktoré výbor navrhne a valné zhromaždenie schváli, výbor periodicky vyberá a podporuje národné, subregionálne a regionálne programy, projekty a aktivity zamerané na ochranu dedičstva, ktoré podľa neho najlepšie odrážajú zásady a ciele tohto dohovoru, pričom zohľadňuje osobitné potreby rozvojových krajín.
2. S týmto cieľom prijíma, posudzuje a schvaľuje žiadosti o medzinárodnú pomoc pri príprave takýchto návrhov prijaté od zmluvných štátov.
3. Výbor spája realizáciu takýchto projektov, programov a aktivít so šírením osvedčených postupov, pričom na to využíva prostriedky, ktoré si sám určí.

V. Medzinárodná spolupráca a pomoc

Článok 19

Spolupráca

1. Na účely tohto dohovoru medzinárodná spolupráca zahŕňa okrem iného výmenu informácií a skúseností, spoločné iniciatívy a vytváranie mechanizmu pomoci zmluvným štátom v ich úsilí o ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva.
2. Za predpokladu, že nebudú dotknuté ustanovenia národnej legislatívy zmluvných štátov a ich zvykové právo a obyčaje, zmluvné štáty uznávajú, že ochrana nehmotného kultúrneho dedičstva je vo všeobecnom záujme ľudstva, a preto sa zaväzujú spolupracovať na bilaterálnej, subregionálnej, regionálnej a medzinárodnej úrovni.

Článok 20

Účel medzinárodnej pomoci

Medzinárodnú pomoc možno poskytnúť na tieto účely:

a) ochrana dedičstva zapísaného do Zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva, ktoré si vyžaduje naliehavú ochranu;

b) príprava súpisov v zmysle článkov 11 a 12;

c) podpora programov, projektov a aktivít realizovaných na národnej, subregionálnej a regionálnej úrovni, zameraných na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva;

d) akýkoľvek iný účel, ktorý je podľa výboru potrebný.

Článok 21

Formy medzinárodnej pomoci

Pomoc, ktorú výbor poskytne zmluvnému štátu, sa riadi vykonávacími predpismi vypracovanými v súlade s článkom 7 a dohodou, o ktorej sa hovorí v článku 24, a môže nadobudnúť nasledujúce formy:

a) štúdie týkajúce sa rozličných aspektov ochrany;

b) poskytnutie expertov a praktikov;

c) školenie všetkého potrebného personálu;

d) vypracovanie normatívnych a iných opatrení;

e) vytvorenie a prevádzkovanie infraštruktúr;

f) dodávky vybavenia a know-how;

g) iné formy finančnej a technickej pomoci vrátane poskytnutia nízko úročených pôžičiek a darov za primeraných okolností.

Článok 22

Podmienky upravujúce medzinárodnú pomoc

1. Výbor vypracuje postup posudzovania žiadostí o medzinárodnú pomoc a stanoví, aké informácie musia žiadosti obsahovať. Sú to napríklad predpokladané opatrenia a požadované zákroky spoločne s vyhodnotením nákladov.
2. V naliehavých prípadoch môže výbor posúdiť žiadosť o pomoc ako prioritnú záležitosť.
3. V záujme prijatia rozhodnutia výbor vykoná také analýzy a konzultácie, aké pokladá za nevyhnutné.

Článok 23

Žiadosť o medzinárodnú pomoc

1. Každý zmluvný štát môže predložiť výboru žiadosť o medzinárodnú pomoc na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva existujúceho na jeho území.
2. Takúto žiadosť môžu spoločne predložiť aj dva alebo viaceré zmluvné štáty.
3. Žiadosť musí obsahovať informáciu špecifikovanú v článku 22 ods. 1 spolu s potrebnou dokumentáciou.

Článok 24

Úloha zmluvných štátov, ktoré prijímajú pomoc

1. V súlade s ustanoveniami tohto dohovoru sa poskytnutá medzinárodná pomoc upravuje prostredníctvom dohody medzi zmluvným štátom a výborom.
2. Všeobecným pravidlom je, že zmluvný štát, ktorý prijíma pomoc, sa v rámci svojich finančných možností zúčastňuje na financovaní nákladov na ochranné opatrenia, na ktoré sa mu poskytla medzinárodná pomoc.
3. Zmluvný štát, ktorý prijíma pomoc, predloží výboru správu o využití pomoci poskytnutej na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva.

VI. Fond nehmotného kultúrneho dedičstva

Článok 25

Povaha a zdroje fondu

1. Týmto sa ustanovuje Fond na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva (ďalej len „fond“).

2. Fond pozostáva zo zverených finančných prostriedkov založených v súlade s finančnými predpismi UNESCO.
3. Zdroje fondu pozostávajú
   a) z príspevkov zmluvných štátov;
   b) z finančných prostriedkov vyčlenených na tento účel generálnou konferenciou UNESCO;
   c) z príspevkov, darov alebo odkázaných prostriedkov, ktoré môžu poskytnúť
      i) iné štáty;
      ii) organizácie a programy systému Organizácie Spojených národov, a to najmä Rozvojový program OSN, ako aj iné medzinárodné organizácie;
      iii) verejné alebo súkromné inštitúcie alebo jednotlivci;
   d) z úrokov plynúcich z prostriedkov fondu;
   e) z prostriedkov získaných zbierkami a príjmami z podujatí organizovaných v prospech fondu;
   f) z rozličných iných prostriedkov povolených stanovami fondu, ktoré navrhne výbor.
4. O využívaní prostriedkov výborom sa rozhoduje na základe smernice schválenej valným zhromaždením.
5. Výbor môže prijímať príspevky a iné formy pomoci na všeobecné i konkrétne účely súvisiace s konkrétnymi projektmi za predpokladu, že tieto projekty výbor schválil.
6. Príspevky do fondu nesmú byť viazané na žiadne politické, ekonomické alebo iné podmienky, ktoré sú nezlučiteľné s cieľmi tohto dohovoru.

Článok 26

Príspevky zmluvných štátov do fondu

1. Za predpokladu, že tým nebude dotknutý nijaký dodatočný dobrovoľný príspevok, sa zmluvné štáty tohto dohovoru zaväzujú platiť do fondu najmenej každé dva roky príspevok, ktorého výšku vo forme jednotnej percentuálnej sadzby platnej pre všetky štáty určí valné zhromaždenie. Na prijatie tohto rozhodnutia je potrebná väčšina hlasov prítomných a hlasujúcich zmluvných štátov, ktoré neurobili vyhlásenie v zmysle odseku 2 tohto článku. V žiadnom prípade príspevok zmluvného štátu nepresiahne 1 % jeho príspevku do riadneho rozpočtu UNESCO.
2. Každý štát však podľa článku 32 alebo článku 33 tohto dohovoru môže v čase uloženia svojich listín o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení vyhlásiť, že nebude viazaný ustanoveniami odseku 1 tohto článku.
3. Zmluvný štát, ktorý urobil vyhlásenie v zmysle odseku 2 tohto článku, sa bude usilovať odvolať uvedené vyhlásenie oznámením generálnemu riaditeľovi UNESCO. Odvolanie vyhlásenia však nenadobudne účinok, ak ide o príspevok, ktorý má tento štát zaplatiť, až do dňa najbližšieho zasadnutia valného zhromaždenia.
4. V záujme toho, aby mohol výbor účinne plánovať svoju činnosť, zmluvné štáty tohto dohovoru, ktoré urobili vyhlásenie v zmysle odseku 2 tohto článku, budú platiť svoje príspevky pravidelne, najmenej každý druhý rok, a to vo výške čo možno najbližšej príspevkom, ktoré by boli povinné platiť, keby boli viazané ustanoveniami odseku 1 tohto článku.
5. Zmluvný štát tohto dohovoru, ktorý nezaplatil povinný alebo dobrovoľný príspevok za aktuálny rok a za predchádzajúci kalendárny rok, nie je voliteľný za člena výboru, pričom toto ustanovenie neplatí pre prvé voľby. Funkčné obdobie takéhoto štátu, ak už je členom výboru, sa skončí v čase volieb v zmysle článku 6 tohto dohovoru.

Článok 27

Dobrovoľné dodatkové príspevky do fondu

Zmluvné štáty, ktoré chcú poskytnúť dobrovoľné príspevky okrem tých príspevkov, ktoré predpokladá článok 26, čo najskôr informujú o tom výbor, aby mu umožnili adekvátne plánovať jeho činnosť.

Článok 28
Organizovanie medzinárodných zbierok

Zmluvné štáty podporia, ak je to možné, medzinárodné zbierky organizované v prospech fondu pod záštitou UNESCO.

VII. Správy

Článok 29
Správy zmluvných štátov

Zmluvné štáty predkladajú výboru správy o legislatívnych, regulačných a iných opatreniach prijatých na implementáciu dohovoru, pričom dodržiavajú formu a periodickosť stanovenú výborom.

Článok 30
Správy výboru

1. Výbor na základe svojej činnosti a správ zmluvných štátov vypracovaných v zmysle článku 29 predkladá správu valnému zhromaždeniu na každom jeho zasadnutí.
2. Správa sa dáva do pozornosti generálnej konferencie UNESCO.

VIII. Prechodné ustanovenie

Článok 31
Súvislosť s Vyhlásením majstrovských diel ústneho a nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva

1. Výbor ešte pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru začlení do Reprezentatívneho zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva položky vyhlásené za majstrovské diela ústneho a nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva.
2. Začlenenie týchto položiek do Reprezentatívneho zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva v žiadnom prípade nepredurčuje kritériá budúcich zápisov, ktoré stanoví výbor v súlade s článkom 16 ods. 2.
3. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru už nevznikne žiadne ďalšie vyhlásenie.

IX. Záverečné ustanovenia

Článok 32
Ratifikácia, prijatie alebo schválenie

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu členskými štátmi UNESCO v súlade s ich platnými ústavnými postupmi.
2. Listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho riaditeľa UNESCO.

Článok 33
Pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie všetkým nečlenským štátom UNESCO, ktoré generálna konferencia UNESCO vyzve, aby k nemu pristúpili.
2. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie aj územiam, ktoré majú úplnú vnútornú samosprávu uznanú Organizáciou Spojených národov, no nezískali úplnú nezávislosť v súlade s rezolúciou valného zhromaždenia 1514 (XV), a ktoré majú vo svojej právomoci záležitosti upravené týmto dohovorom vrátane právomoci uzatvárať zmluvy týkajúce sa týchto záležitostí.
3. Listina o pristúpení bude uložená u generálneho riaditeľa UNESCO.

Článok 34
Nadobudnutie platnosti

Tento dohovor nadobudne platnosť tri mesiace po dátume uloženia tridsiatej listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení, čo však platí len pre tie štáty, ktoré uložili svoje vlastné listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení v deň uloženia tridsiatej listiny alebo pred ním. Pre každý iný zmluvný štát nadobudne platnosť tri mesiace po uložení jeho listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení.

Článok 35
Federálne alebo neunitárne ústavné systémy

Tieto ustanovenia sa vzťahujú na zmluvné štáty, ktoré majú federálny alebo neunitárny ústavný systém:

a) ak ide o ustanovenia tohto dohovoru, ktorých realizácia patrí do právnej pôsobnosti federálnej alebo ústrednej zákonodarnej moci, povinnosti federálnej alebo ústrednej vlády sú rovnaké ako v prípade tých zmluvných štátov, ktoré nie sú federálnymi štátmi;

b) ak ide o ustanovenia tohto dohovoru, ktorých realizácia patrí do právnej pôsobnosti jednotlivých konštitutívnych štátov, krajín, provincií alebo kantónov a ktoré ústavný systém federácie nezaväzuje prijímať legislatívne opatrenia, federálna vláda informuje príslušné orgány takýchto štátov, krajín, provincií alebo kantónov o uvedených ustanoveniach a odporučí im ich prijať.

Článok 36
Vypovedanie

1. Každý zmluvný štát môže tento dohovor vypovedať.
2. O vypovedaní zmluvný štát informuje písomným oznámením, ktoré sa uloží u generálneho riaditeľa UNESCO.
3. Vypovedanie nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po doručení oznámenia o vypovedaní. Vypovedanie nemá nijaký vplyv na finančné záväzky odstupujúceho zmluvného štátu až do dňa, keď odstúpenie nadobudne účinnosť.

Článok 37
Funkcie depozitára

Generálny riaditeľ UNESCO ako depozitár tohto dohovoru informuje členské štáty UNESCO, ako aj štáty, ktoré nie sú členmi organizácie, ale sa na ne vzťahuje článok 33, a Organizáciu Spojených národov o uložení všetkých listín o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení v zmysle článkov 32 a 33, ako aj o vypovedaniach v zmysle článku 36.

Článok 38
Zmeny

1. Zmluvný štát môže písomným oznámením adresovaným generálnemu riaditeľovi navrhnúť zmeny tohto dohovoru. Generálny riaditeľ postúpi takéto oznámenie všetkým zmluvným štátom. Ak sa v lehote šiestich mesiacov odo dňa postúpenia oznámenia najmenej polovica zmluvných štátov vysloví v prospech návrhu, generálny riaditeľ predloží takýto návrh na diskusiu a prípadné prijatie na najbližšom zasadnutí valného zhromaždenia.
2. Na prijatie zmien je potrebná dvojtretinová väčšina prítomných a hlasujúcich zmluvných štátov.
3. Zmeny tohto dohovoru sa po ich prijatí na valnom zhromaždení predložia zmluvným štátom na ratifikáciu, prijatie, schválenie alebo pristúpenie.
4. Zmeny nadobudnú platnosť, ale len pre tie zmluvné štáty, ktoré ich ratifikovali, prijali, schválili alebo k nim pristúpili, tri mesiace po uložení listín v zmysle odseku 3 tohto článku dvoma tretinami zmluvných štátov. Následne táto zmena nadobudne platnosť pre každý zmluvný štát,

ktorý zmenu ratifikuje, prijme, schváli alebo k nej pristúpi tri mesiace po dni uloženia jeho listín o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení.

5. Postup stanovený v odsekoch 3 a 4 sa neuplatňuje pri dodatkoch k článku 5 týkajúcich sa počtu štátov, ktoré sú členmi výboru. Tieto zmeny nadobúdajú platnosť ihneď po ich schválení.
6. Štát, ktorý sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru po nadobudnutí platnosti zmien v súlade s odsekom 4 tohto článku, sa pokladá, ak nevyjadril iný úmysel,
   a) za zmluvnú stranu novelizovaného znenia tohto dohovoru a
   b) za zmluvnú stranu nenovelizovaného znenia tohto dohovoru vo vzťahu ku každému zmluvnému štátu, ktorý nie je viazaný zmenami.

Článok 39
Platnosť verzií

Tento dohovor je vyhotovený v angličtine, arabčine, čínštine, francúzštine, ruštine a španielčine, pričom všetkých šesť verzií má rovnakú platnosť.

Článok 40
Registrácia

V súlade s článkom 102 Charty Organizácie Spojených národov je tento dohovor na žiadosť generálneho riaditeľa UNESCO registrovaný na sekretariáte Organizácie Spojených národov.

K oznámeniu č. 375/2006 Z. z.

CONVENTION
FOR THE SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE

Paris, 17 October 2003

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

Referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

Considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

Considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

Recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

Being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

Recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and recreation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

Noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

Noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

Considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

Considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

Considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

Recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

Considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

Adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I. General provisions

Article 1

Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

(a) to safeguard the intangible cultural heritage;

(b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;

(c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;

(d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The "intangible cultural heritage" means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

2. The "intangible cultural heritage", as defined in paragraph 1 above, is manifested inter alia in the following domains:

(a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
(b) performing arts;
(c) social practices, rituals and festive events;
(d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
(e) traditional craftsmanship.

3. "Safeguarding" means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and nonformal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.

4. "States Parties" means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.

5. This Convention applies mutatis mutandis to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression "States Parties" also refers to such territories.

Article 3

Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

(a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or
(b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II. Organs of the Convention

Article 4

General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as "the General Assembly". The General Assembly is the sovereign body of this Convention.

2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.

3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5

Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as "the Committee", is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.

2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6

Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.

2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.

3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.

4. Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.

5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.

6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.

7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7

Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

(a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;

(a) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;

(b) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;

(c) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;

(d) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;

(e) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;

(f) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:

(i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18;

(ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8

Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.

2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.

3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.

4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9

Accreditation of advisory organizations

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of nongovernmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.

2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10

The Secretariat

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.

2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the national level

Article 11

Role of States Parties

Each State Party shall:

(a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;

(b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant nongovernmental organizations.

Article 12

Inventories

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.

2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

Article 13

Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

(a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;

(b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;

(c) foster scientific, technical and artistic studies, as

well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;

(d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:

(i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof;

(ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage;

(iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Article 14

Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

(a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:

(i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people;

(ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned;

(iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research; and

(iv) non-formal means of transmitting knowledge;

(b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;

(c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15

Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the international level

Article 16

Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.

2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17

List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.

2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.

3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18

Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.

2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.

3. The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. International cooperation and assistance

Article 19

Cooperation

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.

2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20

Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:
(a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;
(b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;
(c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;
(d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Article 21

Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:
(a) studies concerning various aspects of safeguarding;
(b) the provision of experts and practitioners;
(c) the training of all necessary staff;
(d) the elaboration of standard-setting and other measures;
(e) the creation and operation of infrastructures;
(f) the supply of equipment and know-how;
(g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22

Conditions governing international assistance

1. The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.

2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a mater of priority.

3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23

Requests for international assistance

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.

2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.

3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24

Role of beneficiary States Parties

1. In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.

2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.

3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. Intangible Cultural Heritage Fund

Article 25

Nature and resources of the Fund

1. A “Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.

2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

3. The resources of the Fund shall consist of:
(a) contributions made by States Parties;
(b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
(c) contributions, gifts or bequests which may be made by:
  (i) other States;
  (ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations;

(iii) public or private bodies or individuals;
(d) any interest due on the resources of the Fund;
(e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
(f) any other resources authorized by the Fund's regulations, to be drawn up by the Committee.

4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.

5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.

6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26

Contributions of States Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.

2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.

4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27

Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

Article 28

International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. Reports

Article 29

Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30

Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.

2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. Transitional clause

Article 31

Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed "Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity" before the entry into force of this Convention.

2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudge the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.

3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. Final clauses

Article 32

Ratification, acceptance or approval

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33

Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34

Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35

Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;

(b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36

Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.

3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37

Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38

Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.

2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.

4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the

said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:
(a) as a Party to this Convention as so amended; and
(b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39

Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40

Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.